

[Arne Melchior]

med tallene fra Statistisk Årbog – at i 1930'erne fik man mange børn hertilands, og i 1940'erne, under okkupationen og i de nok så svære år umiddelbart efter, toppede tallene med 95.000–96.000 fødsler om året, hvor vi nu er nede på et godt stykke under de 60.000. Jeg tror i og for sig ikke, at grundene skal søges på de områder, hr. Arne Bjerregaard antydede, men i øvrigt kan jeg et hundrede procent dele den respekt for liv og livs værdi, som hr. Arne Bjerregaard herfra udtalte.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om at gøre arbejdsformidling til fri næring.

[Af Arne Melchior (CD) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 78. Fremsat 20/4 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg er helt enig i forslagens bemærkninger om, at det er vigtigt at få skabt et så effektivt og så smidigt arbejdsformidlingssystem som muligt med henblik på at opnå en hurtig og kvalitetsbetonet besættelse af de ledige job, der findes i vores samfund. Men en gennemførelse af forslaget vil betyde, at både efterspørgslen efter arbejdskraft og udbuddet af ledige stillinger vil blive splittet mere op, end det allerede er tilfældet i dag, og det vil blive vanskeligere for den jobsøgende at skaffe sig et rimeligt overblik over de ledige stillinger. Som arbejdsformidlingen fungerer i dag, kan en arbejdsgiver vederlagsfrit henvende sig til formidlingen om en hvilken som helst type arbejdskraft, og arbejdsformidlingen har stort set ingen problemer haft med at besætte de ledige job, der anmeldes. Arbejdsformidlingen fungerer ikke uden vanskeligheder, ikke uden problemer. Det er imidlertid mit indtryk, at den stort set fungerer nogenlunde smidigt, hvilket også bestyrkes af den kendsgerning, at den anvisning af arbejdskraft,

parallelanvisningen, som foregår gennem arbejdsløshedskasserne, kun udgør et par procent af antallet af samtlige formidlinger.

Som det med rette anføres i bemærkningerne til beslutningsforslaget, har arbejdsformidlingen en lang række opgaver i form af kontrol, opsøgende virksomhed, registrering, samarbejde med de sociale myndigheder og uddannelsesmyndigheder osv. ud over de rent formidlingsmæssige. Dette er efter min mening velbegrunder, idet der således kun er én myndighed – eller normalt kun én myndighed – der skal samle oplysninger om den lediges erhvervsønsker og -muligheder. Arbejdsformidlingen har i øvrigt ved dette system god mulighed for under hensyn til vedkommendes erhvervs- og uddannelsesmæssige baggrund og de aktuelle jobmuligheder at vejlede og rådgive den pågældende, ikke mindst med hensyn til iværksættelse af eventuelle omskolings- eller uddannelsesmæssige foranstaltninger. En større spredning af formidlingsindsatsen vil gøre det vanskeligere for den arbejdssøgende at skaffe sig et job eller skaffe sig klarhed over, på hvilke felter vedkommende skal sætte ind for at forbedre sine muligheder. Jeg vil i den forbindelse nævne, at det med iværksættelsen af forsøg med EDB i formidlingen i efteråret 1982 forventes, at udvekslingen af oplysninger om ledige stillinger internt i formidlingssystemet samt selve formidlingen både kvantitativt og kvalitativt vil blive mere smidig og mere effektiv.

Til at sikre sig de relevante oplysninger til brug i det daglige formidlingsarbejde har arbejdsformidlingen gennem sit opsøgende arbejde, jfr. § 19 i arbejdsløshedsloven, som bl.a. hr. Arne Melchior og jeg har en del ære for, skaffet sig særdeles gode kontakter hos arbejdsgiverne, således at arbejdsformidlingen hele tiden har mulighed for at vide, hvilke kvalifikationskrav de enkelte virksomheder påregner hos den arbejdskraft, der er og vil blive behov for.

Det er min opfattelse, at man vil ødelægge dette tillidsfulde samarbejde med arbejdsformidlingen, hvis centrum-demokraternes beslutningsforslag gennemføres, idet arbejdsgiverne i givet fald kan risikere at blive opsøgt af en lang række formidlere, der alle vil afsætte arbejdskraft. Det er nok også baggrunden for, at der ikke fra arbejdsgiverside er noget ønske om at gøre dette til fuldstændig